

Scris de srstanescu pe 16 ianuarie 2018, 11:22

La mana presedintelui

Nu intram intr-o criza politica majora, cu conditia ca Mihai Tudose sa-si tina cuvantul, iar Klaus Iohannis sa-si incalce cuvantul dat. Cu acest concluzie am incheiat analiza de ieri, 15 ianuarie a.c. Ne aflam acum la jumatatea drumului. Mihai Tudose a demisionat. Nu are importanta pentru moment in ce circumstante a facut-o. Nu se va ajunge la repetarea rusinosului procedeu al automotiunii de cenzura pentru daramarea in Parlament de catre PSD a propriului premier. Urmeaza sa aflam cum reactioneaza presedintele Klaus Iohannis. Acesta a afirmat ca, a treia oara, nu va mai numi un premier propus de PSD. Ce va face acum? Daca cedeaza, inseamna ca nu e de cuvant. Daca nu cedeaza, se poate ajunge la anticipate. Romania poate intra deci intr-o criza politica severa.

in eventualitatea in care presedintele Klaus Iohannis merge a treia oara pe mana PSD, desemnand pentru formarea noului Guvern persoana nominalizata de majoritatea parlamentara, schimbarea de stafeta la Palatul Victoria va decurge cat se poate de firesc. Noul Executiv va relua in scurt timp executia bugetului de stat si isi va propune desigur sa indeplineasca riguros programul de guvernare PSD plus ALDE. Ce se intampla insa in caz contrar?

Presedintele poate refuza, asa cum de altfel a anuntat din timp, inca o nominalizare de premier facuta de PSD. Constitutia ii permite acest lucru. Poate chiar mai mult. Sa refuze in serie mai multe nominalizari PSD plus ALDE. Din nou, Constitutia eliptica la acest capitol, ii permite presedintelui sa procedeze astfel. Dar Klaus Iohannis mai are o posibilitate. si anume sa desemneze el insusi o persoana din PSD, dintr-un alt partid sau neinregimentata politic si sa o insarcineze cu formarea noului Guvern. in primul scenariu prezentat mai sus, se pierde timpul si se lungeste inutil perioada in care Romania functioneaza cu un Guvern interimar, care conform Constitutiei e obligat sa lucreze la o turatie minima. Cel de-al doilea scenariu insa, desi mai rapid, ne poate conduce la o criza politica profund si de durata. De ce?

Daca presedintele Klaus Iohannis nominalizeaza o alta persoana decat cea desemnata de PSD, aceasta va alcatui o echipa guvernamentala si se va prezenta in fata Parlamentului, pentru a obtine votul de investitura. Majoritatea PSD plus ALDE are toate motivele sa refuze un Guvern care nu ii apartine, chiar daca, prin absurd, acesta ar fi alcatuit exclusiv din membri ai celor doua formatiuni politice. in continuare, presedintele mai poate face o nominalizare. si din nou se va

ajunge inevitabil în fața plenului reunit al celor două Camere. Acolo, dacă PSD plus ALDE rămâne consecvent, din nou echipa guvernamentală va fi refuzată. Conform Constituției, urmează să fie organizate alegeri anticipate.

Suntem relativ aproape de un asemenea scenariu dacă și numai dacă președintele Klaus Iohannis rămâne consecvent. În plan sentimental, românii nu le rămâne altceva de făcut decât să-și exprime regretul că, în anul Marii Uniri, o perioadă de timp destul de lungă țara va fi supusă unei batalii politice traumatizante. Procedura celor două nominalizări și celor două refuzuri parlamentare la care se adaugă perioada necesară organizării alegerilor anticipate formării unei noi majorități și desemnării unui nou Cabinet înseamnă, practic, luni de zile în care Executivul, conform Constituției, are atribuții limitate iar Parlamentul, sub aspectul elaborării de acte normative și a controlului pe care trebuie să-l exercite, este practic paralizat. Consecințele sub aspect economic, social și politic sunt greu de estimat, dar toți analiștii sunt de acord că, într-o asemenea eventualitate, pagubele sunt imense.

Criza însă poate merge și mai departe. În primul rând, e bine să ne gândim că anul 2018 nu este doar anul aniversării a o sută de ani de la Marea Unire și, simultan, anul unei dintre cele mai mari dezbinări din istoria modernă a României. Este și o perioadă în care, inevitabil, sensibilitățile naționale, atât ale românilor cât și ale maghiarilor, pot degenera în atitudini de dușmanie manifestate atât de minoritatea etnică cât și de majoritatea etnică. Provocarile, care sunt din ce în ce mai numeroase, au tocmai acest scop. De a crea o dezbinare cât mai mare, de a fragiliza securitatea statului și de a genera condiții de natură să favorizeze o eventuală disoluție. Chiar și așa, cu un Guvern stabil, așa cum s-a demonstrat zilele trecute, am fost incapabili să reacționăm adecvat la provocarile la care românii au fost supuși. Vom culege poate, în sens negativ, și roadele otrăvite ale inactivității Serviciului Român de Informații în domeniul apărării Constituției, dar și a altor instituții ale statului, care ar fi trebuit să intervină la timp pentru a nu lăsa lucrurile să evolueze într-o direcție periculoasă în zonele cu o populație majoritar maghiară și pentru a preveni o serie întreagă de operațiuni, puse la cale atât de organizațiile iredentiste cât și de însuși guvernul maghiar. Și asta nu este tot.

Situația poate deveni chiar și mai gravă decât a fost ea desenată în paragrafele anterioare. În sensul că, la fel cum președintele Klaus Iohannis are dreptul constituțional de a refuza în serie nominalizări sau chiar de a însărcina persoane pe care le agreează în vederea formării noului Guvern și majoritatea guvernamentală are, tot constituțional, dreptul de a trece la represalii. Refuzul de a nominaliza ceea ce i se servește pe tava nu atrage după sine, în mod automat, vreun motiv de natură constituțională pentru suspendarea din funcție a președintelui. Totuși, majoritatea parlamentară, făcând bilanțul actelor și faptelor prezidențiale, poate identifica motive convingătoare sau discutabile pentru a recurge la suspendarea președintelui. Se va pronunța într-o asemenea ipoteză în mod obligatoriu Curtea Constituțională, dar verdictul acesteia nu este obligatoriu ci doar facultativ. Procedura poate merge mai departe chiar și în sensul demiterii președintelui în urma unui referendum.

Tot acest scenariu apocaliptic poate avea loc, iar președintele Klaus Iohannis este cel care l-ar putea genera cu bună sau cu rea intenție. Ironia sortii face ca evitarea intrării României într-un asemenea proces distructiv să depindă de încălcarea cuvântului dat de către Klaus Iohannis.